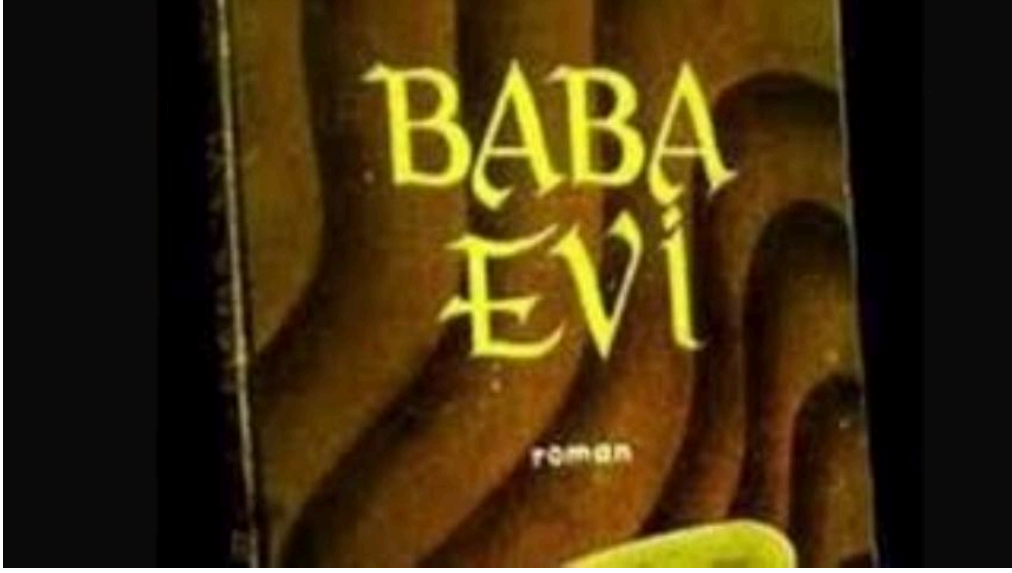

Baba Evi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Mart 2025

Hangi düş'ün fermanısın hafız?
Hani yarladığım ömrün müdavimi
Bazen yıldızlar uçuşurken başımda
Gözlerimde recim edilmiş bir telaş
Maviden bir kilimdir üzerinde durduğum
Bakma da sakın sessiz halime
Her an infilak edebilirim, hafız
Bulut bulut konduğum ne ki?

İçimde kopan fırtınadan bihaberdir cihan
Yalnızlığın temcit pilavı gibi süregeldiği
Şu secdede saklı ruhum ve sonsuz iman
Elbet Allah var gam yok, hafız.
Nemalandığım bunca duygudan ne mi arda kalan?
Sözcükler yetmez içimdeki sekmeye
Sektğim bir kurşun asker gibi
Belki de bakaya kalan esrarım
Ne de olsa yürek aralıksız içtimada
Kalemse emir erim.

Yangın yeri yürek
Yorgan gitse de bitmeyen bir kavgam var benim

Beylik deęil hem esir düřtüęüm
Yol yorgunu olsa gönlüm ne ki?
Yolluk koyduęum üç beř řiir ve dize
Diz dize oturduęum řu mavi mintan
Hem üstümde hem burnumun ucunda
Kölesiyim ömrün
Külhanbeyi rüzgârın da fetvası
Yazmaya durduğum bunca duygudan sızan
Hücrelerime
Hüznümle muhalif
Umudumla vakıf
Yandığıma biat
Yazdığım ne ki basmadıkça tetiğe?

Hem titrimde saklıdır fevri yürek
Teessüf ettięimse zaman zaman top tüfek
Kuşandığım seher vakti
Seyyah vecizelerden ördüęüm mü řiirin saçları?
Sarmalında yarınların
Günü de uyuttuk ya gecenin nezdinde
Köpüren bir deniz misali
Yüreęimde saklı ne çok seyyah nakarat
Bir tebessümse eşref saatime denk düşen
Kahkahalarımı sakladığım o gömme dolapta belki de çocukluğum:

Baba evinde sevecen bir iklim
Bazen gaipten gelen hüznün
Meali yazmaya durduğum her anda saklıdır
Kolluk kuvveti řiirlerin
Kol kanat gerdięim bir yürek ki
Sönmedi gitti ferî özlemin
Feda ettięim ömrün zümresi
Elbet duygu tekne su alsa da batmayan
Bir hazan misali
Azięa aldığım düşlerden arda kalan.